

KONVENCIJA UJEDINJENIH NACIJA O UGOVORIMA O MEĐUNARODNOJ PRODAJI ROBE

Države članice ove konvencije,

Imajući u vidu opšte ciljeve navedene u rezolucijama o uspostavljanju novog međunarodnog ekonomskog poretka koje je Generalna skupština usvojila na svom šestom specijalnom zasjedanju,

Smatrajući da je razvoj međunarodne trgovine na osnovama jednakosti i uzajamne koristi značajan elemenat unapređenja prijateljskih odnosa između država,

Ocenjujući da bi usvajanje jednoobraznih pravila koja bi se primenjivala na ugovore o međunarodnoj prodaji robe, a kojima bi se uzeli u obzir različiti društveni, privredni i pravni sistemi, doprinelo otklanjanju pravnih prepreka u međunarodnoj trgovini i unapređenju razvoja međunarodne trgovine,

Složile su se o niže navedenom:

Deo I OBLAST PRIMENE I OPŠTE ODREDBE

Glava I OBLAST PRIMENE

Član 1

(1) Ova konvencija primenjuje se na ugovore o prodaji robe zaključene između strana koje imaju svoja sedišta na teritorijama različitih država:

(a) kad su te države države ugovornice; ili

(b) kad pravila međunarodnog privatnog prava upućuju na primenu prava jedne države ugovornice.

(2) Činjenica da strane imaju svoja sedišta u raznim državama neće se uzeti u obzir kad god to ne proističe iz ugovora ili ranijeg poslovanja između strana ili iz obaveštenja koje su one dale u bilo koje vreme pre ili za vreme zaključenja ugovora.

(3) Ni državljanstvo strana kao ni građanski ili trgovački karakter strana ili ugovora ne uzimaju se u obzir prilikom primene ove konvencije.

Član 2

Ova konvencija se ne primenjuje na prodaje:

(a) robe kupljene za ličnu ili porodičnu upotrebu ili za potrebe domaćinstva, izuzev ako prodavac u bilo koje vreme pre ili u trenutku zaključenja ugovora nije znao niti je morao znati da se roba kupuje za takvu upotrebu;

(b) na javnoj dražbi;

(c) u slučaju zaplene ili nekog drugog postupka od strane sudskih vlasti;

(d) hartija od vrednosti i novaca;

(e) brodova, glisera na vazdušni jastuk i vazduhoplova;

(f) električne energije.

Član 3

(1) Ugovorima o prodaji smatraju se i ugovori o isporuci robe koja treba da se izradi ili proizvede, izuzev ako je strana koja je robu naručila preuzela obavezu da isporuči bitan deo materijala potrebnih za tu izradu ili proizvodnju.

(2) Ova konvencija se ne primenjuje na ugovore u kojima se pretežni deo obaveza strane koja isporučuje robu sastoji u izvršenju nekog rada ili pružanju nekih usluga.

Član 4

Ovom konvencijom se reguliše samo zaključenje ugovora o prodaji i prava i obaveze prodavca i kupca koje proističu iz takvog ugovora. Posebno, izuzev ako nije izričito drukčije predviđeno ovom konvencijom, ona se ne odnosi na:

(a) punovažnost ugovora, bilo koji od njegovih odredaba ili običaja;

(b) dejstvo koje bi ugovor mogao imati na svojinu prodane robe.

Član 5

Ova konvencija se ne primenjuje na odgovornost prodavca za smrt ili telesne povrede koje bi roba prouzrokovala bilo kom licu.

Član 6

Strane mogu isključiti primenu ove konvencije ili, pod rezervom odredbi člana 12, odstupiti od bilo koje od njenih odredbi ili izmeniti njihovo dejstvo.

Glava II OPŠTE ODREDBE

Član 7

(1) Prilikom tumačenja ove konvencije vodiće se računa o njenom međunarodnom karakteru i potrebi da se unapredi jednoobraznost njene primene i poštovanje savesnosti u međunarodnoj trgovini.

(2) Pitanja koja se tiču materija uređenih ovom konvencijom a koja nisu izričito rešena u njoj, rešavaće se prema opštim načelima na kojima ova konvencija počiva ili, u odsustvu tih načela, prema pravu merodavnom na osnovu pravila međunarodnog privatnog prava.

Član 8

(1) U smislu ove konvencije, izjave i druga ponašanja jedne strane tumačiće se u skladu sa njenom namerom kada je druga strana znala tu nameru ili joj ta namera nije mogla biti nepoznata.

(2) Ako prethodni stav ne može da se primeni, izjave i druga ponašanja jedne strane tumačiće se onako kako bi ih razumno lice istih svojstava kao druga strana shvatila u istim okolnostima.

(3) Prilikom utvrđivanja namere jedne strane ili shvatanja koje bi imale razumno lice, vodiće se računa o svim relevantnim okolnostima slučaja uključujući njihove pregovore, praksu koju su strane međusobno uspostavile, običaje i svako docnije ponašanje strana.

Član 9

(1) Strane su vezane običajima sa kojima su se složile, kao i praksom uspostavljenom među njima.

(2) Ako nije drukčije dogovoreno, smatra se da su strane prećutno podvrgle svoj ugovor ili njegovo zaključenje običaju koji im je bio poznat ili morao biti poznat i koji je široko poznat u međunarodnoj trgovini i redovno ga poštuju ugovorne strane u ugovorima iste vrste u odnosnoj struci.

Član 10

U smislu ove konvencije:

(a) ako jedna strana ima više sedišta, uzima se u obzir sedište koje ima najtešnju vezu sa ugovorom i njegovim izvršenjem, imajući u vidu okolnosti koje su bile poznate stranama ili koje su strane imale u vidu u bilo koje vreme pre ili u trenutku zaključenja ugovora;

(b) ako jedna strana nema sedište, uzeće se u obzir njeno redovno boravište.

Član 11

Ugovor o prodaji ne mora da se zaključi niti potvrdi u pismenoj formi niti je podvrgnut bilo kojim drugim zahtevima u pogledu forme. On se može dokazivati na bilo koji način, uključujući svedoke.

Član 12

Bilo koja odredba člana 11, člana 29. ili Dela II ove konvencije kojom se dozvoljava da se ugovor o prodaji zaključi, izmeni ili sporazumno raskine ili ponuda, prihvatanje ili druga indikacija o nameri učine na neki drugi način a ne u pismenoj formi, neće se primeniti u slučaju kad bilo koja strana ima svoje sedište u državi ugovornici koja je dala izjavu na osnovu člana 96. ove konvencije. Strane ne mogu da odstupe od ovog člana ili izmene njegovo dejstvo.

Član 13

U smislu ove konvencije, izraz "pismeno" obuhvata telegram i teleks.

Deo II ZAKLJUČENJE UGOVORA

Član 14

(1) Predlog za zaključenje ugovora upućen jednom ili više određenih lica predstavlja ponudu ako je dovoljno određen i ako ukazuje na nameru ponudioca da se obaveže u slučaju prihvatanja. Predlog je dovoljno određen ako označava robu i izričito ili prećutno utvrđuje količinu i cenu ili sadrži elemente za njihovo utvrđivanje.

(2) Predlog upućen neodređenom broju lica smatraće se samo kao poziv da se učine ponude, izuzev ako lice koje čini takav predlog jasno ne ukaže na suprotno.

Član 15

(1) Ponuda proizvodi dejstvo od trenutka kad stigne ponuđenome.

(2) Ponuda, čak i kad je neopoziva, može da se povuče ako je povlačenje stiglo ponuđenome pre ili u isto vreme kad i ponuda.

Član 16

(1) Sve dok se ugovor ne zaključi, ponuda može da se opozove, ako opoziv stigne ponuđenome pre nego što je on otposlao svoj prihvrat.

(2) Ponuda, međutim, ne može da se opozove:

(a) ako je u njoj naznačeno, bilo time što je određen rok za prihvatanje ili na drugi način, da je neopoziva;

(b) ako je ponuđeni razumno verovao da je ponuda neopoziva i ponašao se saglasno tome.

Član 17

Ponuda, čak i kad je neopoziva, prestaje da važi kad izjava o njenom odbijanju stigne ponudiocu.

Član 18

(1) Izjava ili drugo ponašanje ponuđenog koje ukazuje na saglasnost s ponudom smatra se prihvatanjem. Čutanje ili nečinjenje, samo po sebi, ne znači prihvatanje.

(2) Prihvatanje ponude proizvodi dejstvo od trenutka kad izjava o saglasnosti stigne ponudiocu. Prihvatanje će biti bez dejstva ako izjava o saglasnosti ne stigne ponudiocu u roku koji je on odredio ili ako nije odredio rok u razumnom roku, vodeći računa o okolnostima posla i brzini sredstava komunikacije koje je koristio ponudilac. Usmena ponuda mora biti prihvaćena odmah, izuzev ako okolnosti ne ukazuju na suprotno.

(3) Međutim, ako na osnovu ponude, prakse koju su strane između sebe uspostavile ili običaja, prihvatanje ponuđenog može biti izraženo izvršavanjem neke radnje, kao što je ona koja se odnosi na odašiljanje robe ili plaćanje cene, bez obaveštenja ponudioca, prihvatanje proizvodi dejstvo u trenutku kad je radnja izvršena pod uslovom da je ona izvršena u rokovima predviđenim u prethodnom stavu.

Član 19

(1) Odgovor na ponudu koji ukazuje na prihvatanje, a koji sadrži dodatke, ograničenja ili druge izmene jeste odbijanje ponude i predstavlja obratnu ponudu.

(2) Međutim, odgovor na ponudu koji ukazuje na prihvatanje ali koji sadrži dopunske ili različite uslove koji suštinski ne menjaju uslove ponude predstavlja prihvatanje, izuzev ako ponudilac bez neopravdanog odlaganja stavi usmeno prigovor na razlike ili pošalje obaveštenje u tom smislu. Ako on tako ne postupi, ugovor je zaključen prema sadržini ponude sa izmenama koje se nalaze u prihvatanju.

(3) Dopunski ili različiti uslovi koji se odnose, pored ostalog, na cenu, plaćanje, kvalitet i količinu robe, mesto i vreme isporuke, obim odgovornosti jedne ugovorne strane u odnosu na drugu ili na rešavanje sporova, smatraće se da suštinski menjaju uslove ponude.

Član 20

(1) Rok za prihvatanje, koji je odredio ponudilac u telegramu ili pismu počinje teći od trenutka kad je telegram predat za odašiljanje ili od datuma koji nosi pismo ili, u nedostatku datuma na pismu, od datuma koji se nalazi na kovertu. Rok za prihvatanje koji je odredio ponudilac telefonom, teleksom ili drugim neposrednim sredstvima saopštavanja počinje da teče od trenutka kad ponuda stigne ponuđenome.

(2) Zvanični praznici i neradni dani koji padaju u vreme određeno za prihvatanje uračunavaju se u to vreme. Međutim, ako obaveštenje o prihvatanju ne može da se uruči na adresu ponudioca poslednjeg dana roka usled zvaničnog praznika ili neradnog dana u mestu ponudioca, rok se produžuje do prvog narednog radnog dana.

Član 21

(1) Prihvatanje izvršeno sa zadocnjenjem ipak proizvodi dejstvo prihvatanja ako ponudilac, bez odlaganja, o tome usmeno obavesti ponuđenog ili mu pošalje pismeno obaveštenje u tom smislu.

(2) Ako se iz pisma ili drugog pismenog dokumenta koji sadrži zadocnelo prihvatanje vidi da je bilo poslato u takvim okolnostima da bi stiglo ponudiocu na vreme da je njegov prenos bio redovan, zadocnelo prihvatanje

će proizvesti dejstvo prihvatanja, izuzev ako ponudilac, bez odlaganja, usmeno obavesti ponuđenog da smatra da se ponudaugasila ili mu u tom smislu pošalje obaveštenje.

Član 22

Prihvatanje se može povući ako povlačenje stigne ponudiocu pre ili u trenutku kad bi prihvatanje proizvelo dejstvo.

Član 23

Ugovor o prodaji zaključen je u trenutku prihvatanja ponude u skladu sa odredbama ove konvencije.

Član 24

U smislu ovog dela konvencije, ponuda, izjava o prihvatanju ili bilo koje drugo izražavanje namere "stiglo" je primaocu ako mu je saopštena usmeno ili je na drugi način uručena njemu lično ili predata njegovom sedištu ili na njegovu poštansku adresu ili, ako nema sedišta, odnosno poštanske adrese, u njegovom redovnom boravištu.

Deo III PRODAJA ROBE

Glava I OPŠTE ODREDBE

Član 25

Povreda ugovora koju učini jedna strana smatraće se bitnom ako se njome prouzrokuje takva šteta drugoj strani da je suštinski lišava onog što je opravdano očekivala od ugovora, izuzev ako takvu posledicu nije predvidela strana koja čini povredu niti bi je predvidelo razumno lice istih svojstava u istim okolnostima.

Član 26

Izjava o raskidu ugovora ima dejstvo jedino ako je o njoj obaveštena druga strana.

Član 27

Izuzev ako je izričito drukčije predviđeno u ovom delu Konvencije, kad je jedna strana neko obaveštenje, zahtev ili drugo saopštenje dala ili učinila u skladu sa ovim delom i na način koji se smatra odgovarajućim u datim okolnostima, zadocnjenje ili greška u prenosu saopštenja ili činjenica da saopštenje nije stiglo ne lišava tu stranu prava da se na to saopštenje poziva.

Član 28

Ako, u skladu sa odredbama ove konvencije, jedna strana ima pravo da zahteva izvršenje neke obaveze od druge strane, sud nije dužan da donese presudu o izvršenju u naturi osim ako bi to učinio prema pravilima sopstvenog prava za slične ugovore o prodaji na koji se ova konvencija ne odnosi.

Član 29

(1) Ugovor može da se izmeni ili raskine prostim sporazumom strana.

(2) Pismeni ugovor koji sadrži odredbu kojom se predviđa da svaka izmena ili raskid moraju da budu učinjeni u pismenoj formi ne može biti drukčije izmenjen ili sporazumno raskinut. Ipak, ugovorna strana može usled svog ponašanja izgubiti pravo da se poziva na takvu odredbu ako se druga strana oslonila na takvo ponašanje.

Glava II

PRODAVČEVE OBAVEZE

Član 30

Prodavac je dužan da na način predviđen ugovorom i ovom konvencijom isporuči robu, preda dokumente koji se na robu odnose i prenese svojinu na robu.

Odsek I

ISPORUKA ROBE I PREDAJA DOKUMENATA

Član 31

Ako prodavac nije dužan isporučiti robu u nekom drugom određenom mestu, njegova obaveza isporuke sastoji se:

- (a) ako prema ugovoru o prodaji roba treba da se preveze - u predaji robe prvom prevoziocu radi dostavljanja kupcu;
- (b) ako su u slučajevima na koje se prethodna tačka ne odnosi, predmet ugovora individualno određene stvari, ili stvari određene po rodu koje treba izdvojiti iz određene mase ili ih treba proizvesti ili izraditi, a u vreme zaključenja ugovora strane su znale da je roba u određenom mestu ili je treba izraditi ili proizvesti u određenom mestu - u stavljanju robe na raspolaganje u tom mestu;
- (c) u svim drugim slučajevima - u stavljanju robe na raspolaganje kupcu u mestu u kome je prodavac u trenutku zaključenja ugovora imao svoje sedište.

Član 32

- (1) Ako prodavac, u skladu sa ugovorom ili ovom konvencijom, preda robu prevoziocu, a roba nije jasno identifikovana kao roba namenjena za izvršenje ugovora obeležavanjem na njoj, u dokumentima za prevoz ili na drugi način, prodavac je dužan kupcu poslati obaveštenje o otpremi kojim se bliže određuje roba.
- (2) Ako je prodavac dužan da se postara za prevoz robe, on mora zaključiti sve ugovore koji su potrebni za prevoz robe do određenog mesta prevoznim sredstvima koja su u datim okolnostima odgovarajuća i pod uslovima koji su uobičajeni za tu vrstu prevoza.
- (3) Ako prodavac nije dužan da robu u prevozu osigura, on je obavezan da kupcu, na njegov zahtev, dostavi sve raspoložive podatke koji su mu potrebni da bi mogao robu osigurati.

Član 33

Prodavac je dužan da robu isporuči:

- (a) ako je datum određen ili se može odrediti na osnovu ugovora, tog datuma;
- (b) ako je vremenski period određen ili se može odrediti na osnovu ugovora, u bilo koje vreme u okviru tog perioda, izuzev ako okolnosti ne ukazuju na to da je kupac bio ovlašćen da odredi datum; ili
- (c) u svakom drugom slučaju, u razumnom roku posle zaključenja ugovora.

Član 34

Ako je prodavac dužan da preda dokumente koji se odnose na robu, on ih mora predati u vreme, na mestu i u obliku koji su predviđeni ugovorom. Ako preda dokumente pre tog roka, prodavac može, sve do tog roka, da popravi svaki nedostatak saobraznosti u dokumentima, pod uslovom da ovo njegovo pravo ne prouzrokuje

kupcu ni nerazumne nepogodnosti ni nerazumne troškove. Kupac, međutim, zadržava pravo da zahteva naknadu štete predviđenu ovom konvencijom.

Odsek II

SAOBRAZNOST ROBE I PRAVA ILI POTRAŽIVANJA TREĆIH LICA

Član 35

(1) Prodavac je dužan isporučiti robu u količini, kvalitetu i vrsti kako je to predviđeno ugovorom i pakovanu ili zaštićenu na način predviđen u ugovoru.

(2) Izuzev ako su se strane drukčije sporazumele, smatra se da roba nije saobrazna ugovoru ukoliko:

(a) nije podobna za svrhe za koje se roba iste vrste uobičajeno koristi;

(b) nije podobna za naročitu svrhu koja je prodavcu izričito ili prećutno stavljena do znanja u vreme zaključenja ugovora, izuzev kad okolnosti ukazuju da se kupac nije oslonio niti je bilo razumno da se osloni na stručnost i prosuđivanje prodavaca;

(c) ne poseduje kvalitete robe koje je prodavac kupcu predložio u vidu uzorka ili modela;

(d) pakovana ili zaštićena na način uobičajen za takvu robu ili, ako takav način ne postoji, na način koji je odgovarajući da sačuva i zaštititi robu.

(3) Prodavac neće odgovarati na osnovu tačke (a) do (d) prethodnog stava za bilo kakvu nesaobraznost robe ako je u vreme zaključenja ugovora kupac znao za tu nesaobraznost ili mu ona nije mogla biti nepoznata.

Član 36

(1) Prodavac odgovara, u skladu sa ugovorom i ovom konvencijom, za svaki nedostatak saobraznosti koji je postojao u trenutku prelaska rizika na kupca, čak i ako je nedostatak saobraznosti postao očit kasnije.

(2) Prodavac je takođe odgovoran za svaki nedostatak saobraznosti koji se pojavio posle trenutka utvrđenog u prethodnom stavu a koji se može pripisati povredi bilo koje njegove obaveze, uključujući povredu garantije o tome da će za neko vreme ostati podobna za njenu redovnu kao i naročitu svrhu ili da će zadržati određena svojstva ili karakteristike.

Član 37

Ako preda robu pre isteka roka za isporuku prodavac može, do datuma određenog za isporuku, isporučiti deo ili količinu koji nedostaju ili zameniti nesaobraznu robu novom saobraznom robom ili otkloniti nedostatak saobraznosti isporučene robe, pod uslovom da to njegovo pravo ne prouzrokuje kupcu ni nerazumne nepogodnosti ni nerazumne troškove. Kupac, međutim, zadržava pravo da zahteva naknadu štete predviđenu ovom konvencijom.

Član 38

(1) Kupac je dužan pregledati robu ili je dati na pregled u što je moguće kraćem roku, zavisno od okolnosti.

(2) Ako se ugovorom predviđa prevoz robe, pregled se može odložiti do stizanja robe u mesto opredeljenja.

(3) Ako je kupac u toku prevoza robe promenio pravac ili je dalje otpremio, a da pri tom nije postojala razumna mogućnost da je pregleda, i ako je prodavcu u trenutku zaključenja ugovora bila poznata ili mu je morala biti poznata mogućnost ove izmene pravca ili dalje otpreme, pregled robe može da se odloži do prispeća robe u novo mesto opredeljenja.

Član 39

(1) Kupac gubi pravo da se poziva na nedostatak saobraznosti robe ako o tome nije prodavcu poslao obaveštenje u kome je naveo prirodu nedostatka, u razumnom roku od trenutka kad ga je otkrio ili morao otkriti.

(2) Kupac u svakom slučaju gubi pravo da se pozove na nedostatak saobraznosti robe, ako o njemu nije obavestio prodavca najkasnije u roku od dve godine računajući od dana stvarne predaje robe kupcu, izuzev kad je taj rok nesaglasan sa rokom o ugovornoj garantiji.

Član 40

Prodavac nema pravo da se koristi odredbama čl. 38. i 49. kad se nedostatak saobraznosti odnosi na činjenice koje su mu bile poznate ili mu nisu mogle biti nepoznate, a on ih nije otkrio kupcu.

Član 41

Prodavac je dužan da isporuči robu slobodnu od prava ili potraživanja trećeg lica, izuzev ako se kupac složi da primi robu pod tim uslovima. Međutim, ako se takvo pravo ili potraživanje zasniva na industrijskoj ili drugoj intelektualnoj svojini, ova obaveza prodavca reguliše se članom 42.

Član 42

(1) Prodavac je dužan da isporuči robu slobodnu od svakog prava ili potraživanja trećeg lica koji se zasnivaju na industrijskoj ili drugoj intelektualnoj svojini, a bili su mu u trenutku zaključenja ugovora poznati ili mu nisu mogli biti nepoznati, pod uslovom da se pravo ili potraživanje zasniva na industrijskoj ili drugoj intelektualnoj svojini:

(a) po pravu države u kojoj će roba da se dalje prodaje ili na drugi način koristi, ako su strane u vreme zaključenja ugovora imale u vidu da će roba da se dalje prodaje ili na drugi način koristi u toj državi; ili

(b) u svakom drugom slučaju, po pravu države u kojoj kupac ima svoje sedište.

(2) obaveza prodavca na osnovu prethodnog stava ne odnosi se na slučajeve u kojima:

(a) u trenutku zaključenja ugovora kupac je znao ili mu nije moglo biti nepoznato postojanje takvog prava ili potraživanja; ili

(b) takvo pravo ili potraživanje su posledica prodavčevog postupanja po tehničkim planovima, crtežima, formulama ili drugim sličnim specifikacijama koje mu je dostavio kupac.

Član 43

(1) Kupac gubi pravo da se koristi odredbama člana 41. ili člana 42. ukoliko o pravu ili potraživanju trećeg lica ne dostavi prodavcu obaveštenje u kome je naveo njihovu prirodu u razumnom roku pošto je saznao ili morao da sazna za postojanje takvog prava ili potraživanja.

(2) Prodavac nema pravo da se koristi odredbama prethodnog stava ako je znao za pravo ili potraživanje trećeg lica i njihovu prirodu.

Član 44

Bez obzira na odredbe stava 1. člana 39. i stava 1. člana 43. kupac može sniziti cenu u skladu sa članom 50. ili zahtevati naknadu štete, izuzev za izgubljenju dobit, ako ima razumno opravdanje što nije poslao traženo obaveštenje.

Odsek III

SREDSTVA KOJIMA RASPOLAŽE KUPAC U SLUČAJU POVREDE UGOVORA OD STRANE PRODAVCA

Član 45

(1) Ako prodavac ne izvrši bilo koju svoju obavezu koju ima na osnovu ugovora ili ove konvencije, kupac može:

(a) koristiti se pravima predviđenim u čl. 46. do 52;

(b) zahtevati naknadu štete predviđenu u čl. 74. do 77.

(2) Kupcu nije uskraćeno pravo da zahteva naknadu štete iako se poslužio drugim sredstvom.

(3) Ako se kupac koristi sredstvom koje je predviđeno za povredu ugovora, sud ili arbitraža ne mogu odobriti prodavcu produženje roka.

Član 46

(1) Kupac može zahtevati od prodavca izvršenje njegovih obaveza ako se ne koristi nekim sredstvom koje bi bilo suprotno takvom zahtevu.

(2) Ako roba nije saobrazna ugovoru, kupac ima pravo da zahteva isporuku druge robe kao zamenu samo ako nedostatak saobraznosti predstavlja bitnu povredu ugovora a zahtev za zamenu je učinjen bilo istovremeno sa obaveštenjem datim na osnovu člana 39. ili u razumnom roku posle tog obaveštenja.

(3) Ako roba nije saobrazna ugovoru, kupac može zahtevati od prodavca da otkloni nedostatak popravkom, izuzev ako bi to bilo nerazumno uzimajući u obzir sve okolnosti. Zahtev za popravkom mora da se učini bilo istovremeno sa obaveštenjem datim na osnovu člana 39. ili u razumnom roku posle tog obaveštenja.

Član 47

(1) Kupac može odrediti prodavcu dodatni rok razumne dužine za izvršenje njegovih obaveza.

(2) Izuzev ako kupac primi obaveštenje od prodavca da on neće izvršiti svoje obaveze do isteka tog roka, kupac ne može u tom roku da se koristi bilo kojim sredstvom predviđenim za povredu ugovora. Kupac, međutim, ne gubi zbog toga pravo da usled docnije prodavca zahteva naknadu štete.

Član 48

(1) Ako to nije u suprotnosti sa članom 49, prodavac može, čak i posle isteka roka za isporuku, na svoj trošak otkloniti svako neizvršenje svojih obaveza ako je u stanju da to učini bez nerazumnog odlaganja i bez nanošenja kupcu nerazumnih nepogodnosti ili neizvesnosti da će mu prodavac naknaditi troškove koje je s tim u vezi imao. U svakom, pak, slučaju kupac zadržava pravo da zahteva naknadu štete u saglasnosti sa ovom konvencijom.

(2) Ako prodavac zahteva od kupca da se izjasni da li prihvata izvršenje ugovora, a kupac mu ne odgovori u razumnom roku, prodavac može da izvrši ugovor u roku koji je naveden u njegovom zahtevu. Kupac nema pravo, do isteka tog roka, da se koristi bilo kojim sredstvom koje ne bi bilo u skladu sa izvršenjem od strane prodavca.

(3) Smatra se da obaveštenje prodavca o tome da će izvršiti ugovor u određenom roku sadrži i zahtev iz prethodnog stava da mu kupac saopšti svoju odluku.

(4) Zahtev ili obaveštenje prodavca na osnovu stava 2. ili 3. ovog člana proizvodi dejstvo samo ako ga je kupac primio.

Član 49

(1) Kupac može izjaviti da raskida ugovor:

(a) ako neizvršenje bilo koje obaveze koju prodavac ima na osnovu ugovora ili ove konvencije predstavlja bitnu povredu ugovora; ili

(b) u slučaju neisporuke, ako prodavac nije isporučio robu u dodatnom roku koji mu je kupac odredio na osnovu stava 1. člana 47. ili je izjavio da je neće isporučiti u tako određenom roku.

(2) Međutim, u slučajevima kad je prodavac isporučio robu, kupac gubi pravo da raskine ugovor ako to nije učinio:

(a) u odnosu na zadocnelu isporuku, u razumnom roku računajući od trenutka kad je saznao da je isporuka izvršena;

(b) u odnosu na bilo koju drugu povredu, osim zadocnele isporuke, u razumnom roku:

(i) pošto je saznao ili morao saznati za povredu;

(ii) po isteku svakog dodatnog roka koji je kupac odredio u skladu sa stavom (1) člana 47, ili pošto je prodavac izjavio da neće izvršiti svoje obaveze u ovom dodatnom roku; ili

(iii) po isteku svakog dodatnog roka koji je odredio prodavac u skladu sa stavom (2) člana 48. ili pošto je kupac izjavio da neće prihvatiti izvršenje.

Član 50

Ako roba nije saobrazna ugovoru kupac može, bez obzira na to da li je cena već plaćena ili nije, sniziti cenu srazmerno razlici između vrednosti stvarno isporučene robe u vreme isporuke prema vrednosti koju bi u to vreme imala roba saobrazna ugovoru. Međutim, ako prodavac otkloni bilo koje neizvršenje svojih obaveza u skladu sa članom 37. ili članom 48. ili ako kupac odbije da primi isporuku od prodavca u skladu s tim članovima, kupac ne može da snizi cenu.

Član 51

(1) Ako prodavac isporuči samo jedan deo robe ili kad je samo jedan deo robe saobrazan ugovoru, čl. 46. do 50. primeniće se u pogledu dela koji nedostaje ili koji nije saobrazan ugovoru.

(2) Kupac može izjaviti da raskida ceo ugovor samo ako delimično neizvršenje ili nedostatak saobraznosti predstavlja bitnu povredu ugovora.

Član 52

(1) Ako prodavac isporuči robu pre datuma određenog za isporuku, kupac može primiti ili odbiti isporuku.

(2) Ako prodavac isporuči količinu robe veću od one koja je predviđena ugovorom, kupac može primiti ili odbiti isporuku količine koja premaša ugovorenu količinu. Ako kupac primi ceo višak ili jedan njegov deo iznad ugovorene količine, dužan ga je platiti po ugovorenoj ceni.

Glava III KUPČEVE OBAVEZE

Član 53

Kupac se obavezuje da isplati cenu i da preuzme isporuku robe onako kako je predviđeno ugovorom i ovom konvencijom.

Odsek I ISPLATA CENE

Član 54

Kupčeva obaveza da isplati cenu podrazumeva preduzimanje mera i ispunjavanje formalnosti predviđenih ugovorom ili odgovarajućim zakonima i propisima da bi se omogućilo izvršenje plaćanja.

Član 55

Kad je ugovor valjano zaključen a da cena za prodatu robu nije u ugovoru ni izričito ni prećutno određena niti u njemu ima odredbi na osnov u kojih bi se mogla utvrditi, smatraće se, ako nije suprotno navedeno, da su strane prećutno pristale na cenu koja se u trenutku zaključenja ugovora redovno naplaćivala u odnosnoj struci za takvu robu prodatu pod sličnim okolnostima.

Član 56

Ako je cena utvrđena prema težini robe, za određivanje cene se u slučaju sumnje uzima neto-težina.

Član 57

(1) Ako kupac nije preuzeo obavezu da plati cenu u bilo kom drugom određenom mestu, dužan je da je plati prodavcu:

(a) u sedištu prodavca; ili

(b) ako se isplata ima izvršiti uz predaju robe ili dokumenata, u mestu te predaje.

(2) Prodavac snosi svako povećanje troškova vezano uz plaćanje do koga je došlo zbog promene njegovog sedišta posle zaključenja ugovora.

Član 58

(1) Ako kupac nije preuzeo obavezu da plati cenu u bilo koje drugo određeno vreme, on je dužan da je plati kad prodavac, u skladu sa ugovorom i ovom konvencijom, stavi kupcu na raspolaganje bilo robu bilo dokumente na osnovu kojih se robom može raspolagati. Prodavac može usloviti predaju robe ili dokumenata takvim plaćanjem cene.

(2) Ako je ugovorom predviđen prevoz robe, prodavac može otpremiti robu pod uslovom da roba ili dokumenti na osnovu kojih se robom može raspolagati neće biti predati kupcu dok ne isplati cenu.

(3) Kupac nije dužan isplatiti cenu pre nego što je imao mogućnosti da robu pregleda, izuzev ako načini isporuke ili plaćanja sa kojima su se strane saglasile isključuju takvu mogućnost.

Član 59

Kupac je dužan da isplati cenu onog dana koji je određen ugovorom ili koji se može utvrditi na osnovu ugovora ili ove konvencije, bez potrebe da prodavac postavi neki zahtev ili učini neke druge formalnosti.

Odsek II PREUZIMANJE ISPORUKE

Član 60

Kupčeva obaveza preuzimanja isporuke sastoji se u:

- (a) obavljanju svih radnji koje se razumno od njega očekuju da bi omogućio prodavcu da izvrši isporuku; i
- (b) preuzimanju robe.

Odsek III

SREDSTVA KOJIMA RASPOLAŽE PRODAVAC U SLUČAJU POVREDE UGOVORA OD STRANE KUPCA

Član 61

(1) Ako kupac ne izvrši bilo koju od svojih obaveza koju ima na osnovu ugovora ili ove konvencije, prodavac može:

- (a) koristiti prava predviđena u čl. 62. do 65;
 - (b) zahtevati naknadu štete predviđenu u čl. 74. do 77.
- (2) Prodavac ne gubi pravo da zahteva naknadu štete time što koristi svoja prava u pogledu drugih sredstava.
- (3) Kad se prodavac koristi sredstvom koje je predviđeno za povredu ugovora, sud ili arbitražna ne može odobriti kupcu produženje roka.

Član 62

Prodavac može zahtevati od kupca da plati cenu, preuzme isporuku ili da izvrši druge svoje obaveze, ako se prodavac ne opredeli za sredstvo koje je suprotno takvim zahtevima.

Član 63

- (1) Prodavac može odrediti kupcu dodatni rok razumne dužine za izvršenje njegovih obaveza.
- (2) Ako prodavac ne primi obaveštenje od kupca da neće izvršiti svoje obaveze u roku koji je tako određen, prodavac ne može do isteka tog roka da se koristi bilo kojim sredstvom predviđenim za slučaj povrede ugovora. Prodavac, međutim, ne gubi zbog toga pravo da usled docnje kupca zahteva naknadu štete.

Član 64

- (1) Prodavac može izjaviti da raskida ugovor:
- (a) ako neizvršenje bilo koje obaveze koju kupac ima na osnovu ugovora ili ove konvencije predstavlja bitnu povredu ugovora; ili
 - (b) ako kupac nije ni u dodatnom roku koji je odredio prodavac u skladu sa stavom 1. člana 63. izvršio svoju obavezu da plati cenu ili preuzme isporuku robe, ili je izjavio da to neće učiniti u tako određenom roku.
- (2) Međutim, u slučaju kad je kupac platio cenu, prodavac gubi pravo da raskine ugovor ukoliko to nije učinio:
- (a) u pogledu zadocnelog izvršenja od strane kupca pre nego što je saznao za izvršenje; ili
 - (b) u pogledu bilo koje druge povrede, osim zadocnelog izvršenja, u razumnom roku:
 - (i) pošto je prodavac saznao ili morao saznati za povredu; ili

- (ii) po isteku dodatnog roka koji je odredio prodavac u skladu sa stavom (1) člana 63. ili pošto je kupac izjavio da neće izvršiti svoje obaveze u ovom dodatnom roku.

Član 65

(1) Ako je prema ugovoru kupac dužan da odredi oblik, mere ili druga obeležja robe, a kupac ne učini ovu specifikaciju do ugovorenog datuma ili do isteka razumnog roka pošto je od prodavca primio zahtev da to učini, prodavac može, ne dirajući time u svoja druga prava koje može imati, učiniti sam tu specifikaciju u skladu sa kupčevim potrebama koje su mu mogle biti poznate.

(2) Ako prodavac sam učini specifikaciju, on je dužan obavestiti kupca o njenim pojedinostima i odrediti mu jedan razuman rok u kome kupac može učiniti neku drugu specifikaciju. Ako kupac, pošto je primio takvo obaveštenje prodavca to ne učini u tako određenom roku, specifikacija koju je učinio prodavac je obavezna.

Glava IV PRELAZ RIZIKA

Član 66

Pošto je rizik prešao na kupca, ovaj je dužan platiti cenu bez obzira na gubitak ili oštećenje robe, izuzev kad su gubitak ili oštećenje posledica radnje ili propusta od strane prodavca.

Član 67

(1) Ako je prema ugovoru o prodaji potrebno izvršiti prevoz robe, a prodavac nije obavezan da je preda u određenom mestu, rizik prelazi na kupca kad je roba predata prvom prevoziocu da je prenese kupcu u skladu sa ugovorom o prodaji. Ako je prodavac obavezan da robu preda prevoziocu u određenom mestu, rizik prelazi na kupca tek kad je roba predata prevoziocu u tom mestu. Činjenica da je prodavac ovlašćen da zadrži dokumente na osnovu kojih se može raspolagati robom ne utiče na prelaz rizika.

(2) Međutim, rizik ne prelazi na kupca sve dok roba nije jasno identifikovana kao roba namenjena za izvršenje ugovora obeležavanjem na njoj, dokumentima o prevozu, obaveštenjem koje je poslato kupcu ili na drugi način.

Član 68

Rizik za robu koja je prodana u toku prevoza prelazi na kupca u trenutku zaključenja ugovora. Međutim, ako okolnosti na to ukazuju, rizik prelazi na kupca u trenutku kad je roba predata prevoziocu koji je izdao dokumente kojim se potvrđuje ugovor o prevozu. Ako je, pak, u trenutku zaključenja ugovora o prodaji prodavac znao ili morao znati da je roba izgubljena ili oštećena i tu činjenicu nije saopštio kupcu, rizik za takav gubitak ili oštećenje snosi prodavac.

Član 69

(1) U slučajevima koji nisu predviđeni u čl. 67. i 68. rizik prelazi na kupca od časa kad on preuzme robu ili, ako to ne učini blagovremeno, u času kad mu je roba stavljena na raspolaganje a on čini povredu ugovora time što je ne preuzme.

(2) Međutim, ako je kupac obavezan da robu preuzme u mestu koje nije sedište prodavca, rizik prelazi kad je isporuka trebalo da se izvrši, a kupcu je bilo poznato da mu je roba stavljena na raspolaganje u tom mestu.

(3) Ako se ugovor odnosi na robu koja još nije identifikovana, smatra se da je roba stavljena kupcu na raspolaganje tek kad je jasno identifikovana kao roba namenjena za izvršenje ugovora.

Član 70

Ako je prodavac počinio bitnu povredu ugovora, odredbe čl. 67, 68. i 69. ne sprečavaju kupca da se koristi sredstvima koja mu stoje na raspolaganju u slučaju takve povrede.

Glava V

ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA PRODAVČEVE I KUPČEVE OBAVEZE

Odsek I

POVREDE UGOVORA PRE DOSPEĆA I UGOVORI SA UZASTOPNIM ISPORUKAMA

Član 71

(1) Jedna ugovorna strana može odložiti izvršenje svojih obaveza ako, posle zaključenja ugovora, postane jasno da druga strana neće izvršiti bitan deo svojih obaveza usled:

(a) ozbiljnog nedostatka sposobnosti za izvršenje ili kreditne sposobnosti; ili

(b) njenog ponašanja u pogledu priprema za izvršenje ili izvršenja ugovora.

(2) Ako je prodavac već otpremio robu pre nego što su se pojavili razlozi predviđeni u prethodnom stavu, on može sprečiti prodaju robe kupcu čak i kad ovaj već ima u rukama neki dokument kojim se roba može dobiti. Ovaj stav se odnosi samo na uzajamna prava kupca i prodavca u pogledu robe.

(3) Strana koja odlaže izvršenje, bilo pre ili posle otpreme robe, dužna je o tome odmah poslati obaveštenje drugoj strani i nastaviti sa izvršavanjem ako joj druga strana pruži dovoljno obezbeđenje da će uredno izvršiti svoje obaveze.

Član 72

(1) Ako je pre roka za izvršenje ugovora jasno da će jedna strana učiniti bitnu povredu ugovora, druga strana može izjaviti da raskida ugovor.

(2) Ako raspoloživo vreme dopušta, strana koja ima nameru da raskine ugovor mora poslati razumno obaveštenje drugoj strani kako bi joj omogućila da pruži dovoljno obezbeđenje da će uredno izvršiti svoje obaveze.

(3) Odredbe prethodnog stava neće se primeniti ako je druga strana izjavila da neće izvršiti svoje obaveze.

Član 73

(1) Ako, u slučaju ugovora sa uzastopnim isporukama, neizvršenje bilo koje obaveze jedne strane koja se odnosi na jednu isporuku, predstavlja bitnu povredu ugovora u vezi sa tom isporukom, druga strana može izjaviti da ugovor raskida u odnosu na tu isporuku.

(2) Ako zbog neizvršenja bilo koje obaveze jedne strane u odnosu na bilo koju uzastopnu isporuku, druga strana osnovano može zaključiti da će doći do bitne povrede ugovora u odnosu na buduće isporuke, ta strana može izjaviti da ugovor raskida za ubuduće, pod uslovom da to učini u razumnom roku.

(3) Kupac koji raskida ugovor zbog bilo koje isporuke može istovremeno izjaviti da raskida ugovor za već primljene isporuke ili za buduće isporuke, ukoliko se zbog njihove međuzavisnosti ove isporuke ne bi mogle koristiti za svrhu koju su strane imale u vidu prilikom zaključenja ugovora.

Odsek II

NAKNADA ŠTETE

Član 74

Naknada štete za povredu ugovora koju je počinila jedna strana ravna je pretrpljenom gubitku i izmakloj dobiti koji su usled povrede nastali za drugu stranu. Ova naknada ne može biti veća od gubitka koji je strana koja je povredila ugovor predvidela ili je morala predvideti u trenutku zaključenja ugovora kao moguću posledicu povrede ugovora, s obzirom na činjenice koje su joj tada bile poznate ili morale biti poznate.

Član 75

Ako je ugovor raskinut i ako je na razuman način i u razumnom roku posle raskida kupac izvršio kupovinu radi pokrića ili prodavac prodaju radi pokrića, strana koja zahteva naknadu štete može dobiti razliku između ugovorene cene i cene kupovine radi pokrića, odnosno prodaje radi pokrića kao i svaku drugu naknadu štete koja se može dobiti na osnovu člana 74.

Član 76

(1) Ako je ugovor raskinut, a postoji tekuća cena za robu, strana koja zahteva naknadu štete može, ako nije izvršila kupovinu ili prodaju radi pokrića na osnovu člana 75, dobiti razliku između cene predviđene ugovorom i tekuće cene u trenutku raskida, kao i svaku drugu naknadu štete koja joj pripada na osnovu člana 74. Međutim, ako je strana koja zahteva naknadu štete raskinula ugovor posle preuzimanja robe, primeniće se tekuća cena u trenutku preuzimanja robe a ne tekuća cena u trenutku raskida.

(2) U smislu prethodnog stava uzima se u obzir tekuća cena u mestu gde je isporuka trebalo da bude izvršena ili, ako u tom mestu nema tekuće cene, cena u drugom mestu koje može razumno poslužiti u tu svrhu vodeći računa o razlici u troškovima prevoza robe.

Član 77

Strana koja se poziva na povredu ugovora dužna je preduzeti sve mere koje su prema okolnostima razumne da bi se smanjio gubitak, uključujući i izmaklu dobit, prouzrokovan takvom povredom. Ako tako ne postupi, druga strana može zahtevati smanjenje naknade u visini iznosa gubitka koji je mogao da se izbegne.

Odsek III KAMATA

Član 78

Ako jedna strana ne plati cenu ili neki drugi iznos sa kojim je u zaostatku, druga strana ima pravo na kamatu na takav iznos, a da time ne gubi pravo da traži naknadu štete koja joj pripada na osnovu člana 74.

Odsek IV OSLOBOĐENJE OD ODGOVORNOSTI

Član 79

(1) Ako jedna strana ne izvrši neku od svojih obaveza, ona neće biti odgovorna za neizvršenje ako dokaže da je do neizvršenja došlo zbog smetnje koja je bila van njene kontrole i da od nje nije bilo razumno očekivati da u vreme zaključenja ugovora smetnju uzme u obzir, da izbegne ili savlada takvu smetnju i njene posledice.

(2) Ako je neizvršenje jedne strane posledica neizvršenja nekog trećeg lica koje je ta strana angažovala da izvrši ugovor u celini ili delimično, ta strana se oslobađa odgovornosti samo:

(a) ako je ona oslobođena odgovornosti na osnovu prethodnog stava; i

(b) ako bi lice koje je ona angažovala bilo tako oslobođeno kad bi se odredbe tog stava primenile na njega.

(3) Oslobođenje predviđeno ovim članom dejstvuje za vreme dok smetnja traje.

(4) Strana koja nije izvršila svoje obaveze dužna je da obavesti drugu stranu o smetnji i uticaju smetnje na njenu mogućnost da izvrši obavezu. Ako obaveštenje ne stigne drugoj strani u razumnom roku pošto je strana koja nije izvršila saznala ili morala saznati za smetnju, ta strana odgovara za štetu do koje je došlo zbog neprijema obaveštenja.

(5) Ništa u ovom članu neće sprečiti bilo koju stranu da se koristi bilo kojim drugim pravom, izuzev da zahteva naknadu štete prema ovoj konvenciji.

Član 80

Jedna strana ne može se pozivati na neizvršenje druge strane ako je to neizvršenje prouzrokovano njenom radnjom ili propustom.

Odsek V DEJSTVO RASKIDA

Član 81

(1) Raskidom ugovora obe strane se oslobađaju svojih ugovornih obaveza, izuzev eventualne obaveze da se naknadi šteta. Raskid ne utiče na odredbe ugovora o rešavanju sporova ili na bilo koju odredbu ugovora koja uređuje prava i obaveze strana posle raskida ugovora.

(2) Strana koja je izvršila ugovor u celini ili delimično može zahtevati od druge strane vraćanje onog što je na osnovu ugovora isporučila ili platila. Ako su obe strane dužne da izvrše vraćanje, uzajamna vraćanja vrše se istovremeno.

Član 82

(1) Kupac gubi pravo da izjavi da raskida ugovor ili da zahteva od prodavca da izvrši zamenu robe ako mu je nemoguće da vrati robu u suštinski istom stanju u kome je primio.

(2) Prethodni stav se neće primeniti:

(a) ako nemogućnost vraćanja robe ili njenog vraćanja u suštinski istom stanju u kome je primljena nije posledica radnje ili propusta od strane kupca;

(b) ako je roba u celini ili delimično propala ili se pogoršala usled pregleda propisanog u članu 38; ili

(c) ako je roba, u celini ili delimično, prodana u redovnom toku poslovanja ili je kupac potrošio ili preradio u toku njene normalne upotrebe pre nego što je otkrio ili morao otkriti nedostatak saobraznosti.

Član 83

Kupac koji je izgubio pravo da izjavi da raskida ugovor ili da zahteva od prodavca zamenu robe na osnovu člana 82, zadržava sva ostala pravna sredstva na osnovu ugovora i ove konvencije.

Član 84

(1) Ako je prodavac dužan vratiti cenu, on takođe mora platiti kamatu na nju počev od dana kada mu je cena isplaćena.

(2) Kupac je dužan naknaditi prodavcu sve koristi koje je od robe ili jednog njenog dela imao:

(a) ako je dužan vratiti robu ili jedan njen deo; ili

(b) ako mu je nemoguće da vrati robu ili jedan njen deo ili da robu ili jedan njen deo vrati u suštinski istom stanju u kome je primio, ali je i pored toga izjavio da ugovor raskida ili je zahtevao od prodavca zamenu robe.

Odsek VI ČUVANJE ROBE

Član 85

Ako je kupac u docnji sa preuzimanjem isporuke ili kad, u slučaju da se plaćanje cene i isporuka moraju izvršiti istovremeno, nije isplatio cenu, a prodavac robu drži ili je na drugi način kontroliše, prodavac je dužan preduzeti mere koje su prema okolnostima razumne za očuvanje robe. On ima pravo da robu zadrži dok mu kupac ne naknadi njegove razumne troškove.

Član 86

(1) Ako je kupac robu primio i nameravao da se posluži svojim pravom na osnovu ugovora ili ove konvencije da robu odbije, on je dužan da preduzme sve mere za očuvanje robe koje su prema okolnostima razumne. On, takođe, ima pravo da zadrži robu sve dok mu kupac ne naknadi njegove razumne troškove.

(2) Ako je roba otpremljena kupcu stavljena ovome na raspolaganje u mestu opredeljenja i on se koristi svojim pravom da je odbije, dužan je da je preuzme u državinu za račun prodavca pod uslovom da se to može učiniti bez isplate cene i bez nerazumnih nepogodnosti ili nerazumnih troškova. Ova odredba se ne primenjuje ako se prodavac ili lice koje je ovlašćeno da preuzme brigu o robi za njegov račun nalazi u mestu opredeljenja. Prava i obaveze kupca koji preuzme robu u državinu saglasno ovom stavu, regulišu se odredbama prethodnog stava.

Član 87

Strana koja je dužna preduzeti mere za očuvanje robe može je predati na čuvanje u skladište nekog trećeg lica o trošku druge strane, pod uslovom da troškovi tog čuvanja ne budu nerazumni.

Član 88

(1) Strana koja je dužna da robu očuva u skladu s članom 85. ili 86. može je prodati na bilo koji pogodan način ako druga strana nerazumno odugovlači da preuzme robu u državinu ili da je uzme natrag ili da plati troškove očuvanja, pod uslovom da dostavi razumno obaveštenje drugoj strani o nameri da će robu prodati.

(2) Ako je roba podložna brzom kvarenju ili bi njeno čuvanje iziskivalo nerazumne troškove, strana koja je dužna da čuva robu shodno članu 85. ili 86. mora preduzeti razumne mere da je proda. Ako je to moguće, dužna je drugu stranu obavestiti o svojoj nameri da robu proda.

(3) Strana koja proda robu ima pravo zadržati od svote dobijene prodajom iznos razumnih troškova čuvanja i prodaje robe. Ona je dužna višak prodati drugoj strani.

Deo IV ZAVRŠNE ODREDBE

Član 89

Generalni sekretar Ujedinjenih nacija se određuje za depozitora ove konvencije.

Član 90

Ova konvencija nema prednost pred bilo kojim međunarodnim sporazumom koji je ranije zaključen ili koji bi se eventualno zaključio a sadrži odredbe koje se odnose na pitanja koja se regulišu ovom konvencijom, pod uslovom da strane imaju svoja sedišta u državama koje su strane ugovornice takvog sporazuma.

Član 91

(1) Ova konvencija biće otvorena za potpisivanje na završnoj sednici konferencije Ujedinjenih nacija o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe i ostaće otvorena za potpisivanje svim državama u sedištu Ujedinjenih nacija u Njujorku do 30. septembra 1981. godine.

(2) Ova konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država potpisnica.

(3) Ova konvencija je otvorena za pristupanje svim državama koje nisu države potpisnice od dana njenog otvaranja za potpisivanje.

(4) Instrumenti ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja deponovaće se kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

Član 92

(1) Država ugovornica može u trenutku potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja izjaviti da se ne smatra obaveznom u pogledu Dela II ove konvencije ili da se ne smatra obaveznom u pogledu Dela III Konvencije.

(2) Država ugovornica koja učini izjavu u skladu s prethodnim stavom u odnosu na Deo II ili Deo III ove konvencije neće se smatrati državom ugovornicom u smislu stava 1. člana 1. ove konvencije u odnosu na materije koje se regulišu u delu na koji se takva izjava odnosi.

Član 93

(1) Ako država ugovornica ima jednu ili više teritorijalnih jedinica u kojima se, shodno njenom ustavu, primenjuju različiti pravni sistemi u pogledu pitanja koja se regulišu ovom konvencijom, ona može u vreme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja izjaviti da će se ova konvencija primeniti na sve teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih, s tim što takvu svoju izjavu može izmeniti naknadnom izjavom u bilo koje vreme.

(2) O ovim izjavama mora se obavestiti depozitar i u njima se moraju izričito navesti teritorijalne jedinice na koje se proteže ova konvencija.

(3) Ako se, na osnovu izjave date shodno ovom članu ova konvencija proteže na jednu ili više ali ne na sve teritorijalne jedinice države ugovornice, i ako se sedište jedne strane ugovornice nalazi u toj državi, smatraće se u smislu ove konvencije, da to sedište nije u državi ugovornici ukoliko se ne nalazi na teritorijalnoj jedinici na koju se ova konvencija proteže.

(4) Ako država ugovornica ne učini izjavu shodno stavu 1. ovog člana, Konvencija se primenjuje na celokupnoj teritoriji te države.

Član 94

(1) Dve ili više država ugovornica koje imaju ista ili slična pravna pravila za pitanja na koja se ova konvencija odnosi mogu u bilo koje vreme izjaviti da se Konvencija neće primeniti na ugovore o prodaji ili na njihovo zaključenje kada strane imaju svoja sedišta u tim državama. Ove izjave mogu da se učine zajednički ili na osnovu recipročnih jednostranih izjava.

(2) Država ugovornica koja ima ista ili slična pravna pravila o pitanjima na koja se ova konvencija odnosi kao jedna ili više država koje nisu strane ugovornice može u bilo koje vreme izjaviti da se Konvencija neće primenjivati na ugovore o prodaji ili njihovo zaključenje kad strane imaju svoja sedišta u tim državama.

(3) Ako jedna država u pogledu u kome je data izjava u smislu prethodnog stava naknadno postane država ugovornica, učinjena izjava će, od datuma kad Konvencija stupi na snagu u odnosu na novu državu ugovornicu, imati dejstvo izjave učinjene na osnovu stava 1, pod uslovom da se nova država ugovornica pridruži takvoj izjavi ili učini recipročnu jednostranu izjavu.

Član 95

Prilikom deponovanja svojih instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja svaka država može izjaviti da se ne smatra obaveznom odredbama tačke (b) stava 1. člana 1. ove konvencije.

Član 96

Država ugovornica čije zakonodavstvo zahteva da se ugovori o prodaji zaključuju ili potvrđuju u pismenoj formi može u bilo koje vreme dati izjavu u skladu sa članom 12. da se odredbe člana 11, člana 29. ili Dela I ove konvencije kojim se dozvoljava da se ugovor o prodaji zaključi, izmeni ili sporazumno raskine ili ponuda, prihvatanje ili bilo koja druga izjava volje učini na neki drugi način a ne u pismenoj formi, neće primeniti kad bilo koja strana ima svoje sedište u toj državi.

Član 97

(1) Izjave učinjene na osnovu ove konvencije u vreme potpisivanja moraju se potvrditi posle ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja.

(2) Izjave i potvrde izjava moraju biti u pismenoj formi i zvanično dostavljene depozitaru.

(3) Izjave stupaju na snagu istovremeno kad i konvencija u odnosu na državu u pitanju. Međutim, izjave koje depozitar zvanično primi posle takvog stupanja na snagu proizvode dejstvo prvog dana idućeg meseca po isteku šestomesečnog roka, računajući od dana kada je depozitar primio takvu izjavu. Recipročne jednostrane izjave date na osnovu člana 94. proizvode dejstvo prvog dana idućeg meseca po isteku šestomesečnog roka, računajući od dana kada je depozitar primio poslednju izjavu.

(4) Svaka država koja učini izjavu na osnovu ove konvencije može je povući u bilo koje vreme zvaničnim pismenim obaveštenjem upućenim depozitaru. Ovo povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana idućeg meseca po isteku šestomesečnog roka od dana kad je depozitar primio takvo obaveštenje.

(5) Povlačenje izjave koja je data na osnovu člana 94. lišava dejstva, od dana stupanja na snagu takvog povlačenja svaku recipročnu izjavu koju učini neka druga država na osnovu tog člana.

Član 98

Nisu dopuštene bilo kakve rezerve osim onih koje su izričito dozvoljene ovom konvencijom.

Član 99

(1) Ova konvencija stupa na snagu, izuzev u slučajevima predviđenim u odredbama stava 6. ovog člana, prvog dana idućeg meseca po isteku dvanaestomesečnog roka od dana deponovanja desetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, uključujući instrument koji sadrži izjavu datu na osnovu člana 92.

(2) Kad država ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi ovoj konvenciji posle deponovanja desetog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, ova konvencija, sa izuzetkom dela koji je isključen, stupa na snagu u odnosu na tu državu, izuzev u slučajevima predviđenim u stavu 6. ovog člana, prvog dana idućeg meseca po isteku dvanaestomesečnog roka od dana deponovanja njenih instrumenata ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja.

(3) Država koja ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi ovoj konvenciji, a članica je Konvencije koja se odnosi na Jednoobrazni zakon o zaključenju ugovora o međunarodnoj prodaji telesnih pokretnih stvari donete u Hagu 1. jula 1964. (Haška konvencija o zaključenju ugovora od 1964) ili Konvencije koja se odnosi na Jednoobrazni zakon o prodaji telesnih pokretnih stvari donete u Hagu 1. jula 1964. (Haška konvencija o prodaji od 1964.) ili obe ove konvencije, istovremeno će otkazati, zavisno od slučaja, jednu ili obe konvencije - Hašku konvenciju o prodaji od 1964. i Hašku konvenciju o zaključenju ugovora od 1964 - obaveštenjem koje će u tom smislu uputiti holandskoj vladi.

(4) Država članica Haške konvencije o prodaji od 1964. koja ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi sadašnjoj Konvenciji i izjavi ili je već izjavila na osnovu člana 92. da se neće obavezati Delom II ove konvencije će, u času ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja otkazati Hašku konvenciju o prodaji od 1964. obaveštenjem koje će u tom smislu poslati holandskoj vladi.

(5) Država članica Haške konvencije o zaključenju ugovora od 1964. koja ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi sadašnjoj konvenciji i izjavi ili je već izjavila, na osnovu člana 92, da se neće obavezati Delom III ove konvencije će, u času ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja, otkazati Hašku konvenciju o zaključenju ugovora od 1964. obaveštenjem koje će u tom smislu poslati holandskoj vladi.

(6) U smislu ovog člana, ratifikacije, prihvatanja, odobravanja i pristupanja ovoj konvenciji od strane Država članica Haške konvencije o zaključenju ugovora od 1964. ili Haške konvencije o prodaji od 1964. stupaju na snagu tek pošto otkazi koji se zahtevaju od strane takvih država u odnosu na pomenute dve konvencije stupe na snagu. Depozitar ove konvencije konsultovaće se sa holandskom vladom, kao depozitarom Konvencije od 1964, kako bi se obezbedila potrebna koordinacija u tom smislu.

Član 100

(1) Ova konvencija se primenjuje na zaključenje ugovora samo kad je predlog za zaključenje ugovora učinjen na dan ili posle dana stupanja na snagu ove konvencije u odnosu na države ugovornice o kojima je reč u tački (1) stava 1. člana 1. ili državu ugovornicu o kojoj je reč u tački (b) stava 1. člana 1.

(2) Ova konvencija primenjuje se samo na ugovore zaključene na dan ili posle dana stupanja na snagu Konvencije u odnosu na države ugovornice o kojima je reč u tački (a) stava 1. člana 1. ili države ugovornice o kojoj je reč u tački (b) stava 1. člana 1.

Član 101

(1) Država ugovornica može otkazati ovu konvenciju, ili Deo II ili Deo III ove konvencije, zvaničnim pismenim obaveštenjem upućenim depozitaru.

(2) Otkaz proizvodi dejstvo prvog dana idućeg meseca po isteku dvanaestomesečnog roka od dana kada je depozitar primio obaveštenje. Kad je u obaveštenju naveden duži rok u kome otkaz proizvodi dejstvo, otkaz proizvodi dejstvo po isteku takvog dužeg roka posle prijema obaveštenja od strane depozitara.

Sačinjeno u Beču, jedanaestog aprila hiljadu devet stotina osamdesete, u jednom originalnom primerku čiji su arapski, engleski, francuski, kineski, ruski i španski tekstovi podjednako verodostojni.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno opunomoćeni od strane svojih vlada, potpisali ovu konvenciju.